

Arrest

nr. 73 366 van 17 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. SOENEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 maart 2010 het Rijk binnen en diende op 29 maart 2011 een tweede asielaanvraag in. Op 23 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Koyama en te behoren tot de etnische groep Bajuni. Op 17 maart 2010 diende u een **eerste asielaanvraag** in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 21 mei 2010. Op 25 juni 2010 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 10 november 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 29 maart 2011 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 19 april 2011) en het Commissariaat-generaal (dd. 4 juli 2011) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een geboortecertificaat op naam J.K.A. uitgereikt op 3 maart 2002 te Kismayo en een Citizenship confirmation ten gunste van J.K.A., uitgereikt op 21 januari 2011 door de Banadir Regional Court te Mogadishu.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt. Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door de Commissariaat-generaal op 21 mei 2010 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing gesteld dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. In het licht hiervan werden de door u aangehaalde 1 vervolgingsfeiten – die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben – dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 10 november 2010 onder meer geconcludeerd “[...] kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot noch aannemelijk maakt” en “[...] is verzoekers kennis voor een jonge man van zijn profiel dermate onvoldoende dat zijn beweerde nationaliteit bedrieglijk voorkomt” (zie arrest RvV nr. 51043). Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw **tweede asielaanvraag** te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam J.K.A. uitgereikt op 3 maart 2002 te Kismayo kunnen volgende zaken gezegd worden. Ten eerste is het merkwaardig dat in het kader van uw tweede asielaanvraag over een geboortecertificaat blijkt te beschikken gezien u in het kader van uw eerste asielaanvraag zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25 maart 2010, punt 21) als voor het Commissariaat-generaal (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 10 mei 2010, p. 6) verklaard had dat u in uw land van herkomst nooit over identiteitsdocumenten beschikt heeft hoewel het door u voorgelegde geboortecertificaat reeds werd uitgegeven op 3 maart 2002 (zie informatie in administratief dossier) en u zich volgens uw verklaringen op dat moment toch in Somalië bevond. Bovendien is het merkwaardig dat u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaard had uw geboortedatum noch geboortjaar te kennen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 10 mei 2010, p. 2) hoewel uw familieleden klaarblijkelijk reeds in 2002 over uw geboortecertificaat beschikten waarop staat dat u op 13 september 1990 werd geboren (zie informatie in administratief dossier) en het aldus merkwaardig is dat niemand u ooit zou ingelicht hebben over uw werkelijke geboortedatum of op zijn minst over uw precieze leeftijd. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u opwierp “Waarom kende u uw geboortedatum niet exact indien uw familie reeds sinds 2002 over een geboortecertificaat beschikt?” (p. 5) repliceerde u “Misschien vonden ze me te jong om me deze informatie te geven.” (p. 5) hetgeen weinig geloofwaardig overkomt. Ten derde kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat uw nonkel, Mohamed Ahmed Said, het originele exemplaar van de door u voorgelegde fax van uw geboortecertificaat zou gevonden hebben (p. 4) doch dat u niet kon toelichten waar uw nonkel het geboortecertificaat precies aantrof (p. 4), dat u niet kon toelichten om welke reden er in 2002 klaarblijkelijk een geboortecertificaat voor u werd aangevraagd (p. 4), dat u niet kon toelichten wie in 2002 precies om de uitgifte van uw geboortecertificaat had gevraagd (p. 4) en dat u niet kon toelichten welke instantie in 2002 dan wel het geboortecertificaat zou uitgegeven hebben (p. 4-5). Ten vierde blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat het weinig waarschijnlijk is dat er, na de uitbraak van de

burgeroorlog in 1991, nog geboortecertificaten werden uitgereikt in Somalië (zie informatie in administratief dossier). Wat betreft de door u voorgelegde *Citizenship confirmation* ten gunste van J.K.A. en uitgereikt op 21 januari 2011 door de Banadir Regional Court te Mogadishu kunnen volgende bemerkingen worden gemaakt. Zo blijkt dat de door u voorgelegde *Citizenship confirmation* opgesteld werd door de Banadir Regional Court te Mogadishu en dit op basis van de verklaringen van 2 getuigen (zie informatie in administratief dossier). De vaststelling dat het door u voorgelegde document louter op basis van derden werd opgesteld, terwijl u zich in België bevond, laat toe te stellen dat dit document geen enkele garantie van betrouwbaarheid biedt. **Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.** U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. **Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Zijn eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden Somalische identiteit en afkomst. Verzoeker volhardt in het kader van zijn tweede asielaanvraag in zijn voorgehouden Somalische afkomst en legt als nieuwe elementen een geboortecertificaat neer en een "*Citizenship confirmation*", opgesteld door de "*Banadir Regional Court*" te Mogadishu. De asielaanvraag werd afgewezen omdat de door verzoeker neergelegde documenten niet authentiek voorkomen en derhalve geen afbreuk doen aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven die werd vastgesteld in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag.

3.1.1. Verzoekers argument dat de documenten die hij neerlegt “*wel degelijk authentiek zijn*” en de “*authenticiteit ervan wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen evenwel op geen enkel ogenblik onderzocht maar indirect afgewezen*” gaat uit van een verkeerde of onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing die duidelijk uiteenzet welke vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van de neergelegde stukken. Zijn bewering dat de CGVS in “*de informatie die de Commissaris-generaal omtrent de afgifte van geboortecertificaten voorlegt, niet [weerlegt] dat er wel degelijk nog geboortebewijzen werden opgesteld*” gaat voorbij aan de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier waaruit blijkt dat sinds het uitbreken van de oorlog in 1991, de Somalische staat geen werkzame, gezaghebbende overheid meer heeft gehad en het dan ook onwaarschijnlijk is dat er sindsdien nog geboorteakten werden uitgereikt. Verzoeker kan dit betwisten met objectieve argumenten, wat niet het geval is. Daarenboven zijn ook verzoekers verklaringen in dit verband onvoldoende en kon hij de in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde geboorteakte niet minimaal toelichten; hij weet niet welke instantie het document uitreikte, noch aan wie, noch om welke reden het werd opgemaakt, en weet niet wat zijn geboortedatum is niettemin deze uitdrukkelijk in het stuk wordt vermeld (gehoorverslag CGVS, 4.07.2011, p.4-5). Ten slotte ondergraaft verzoeker dat de huidige documenten zijn opgemaakt op basis van objectieve gegevens nu hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag zelf verklaarde in Somalië nooit over documenten te hebben beschikt (gehoorverslag CGVS, 10.05.2010, p.6). Met zijn bewering “*dat hij slechts naderhand en ingevolge de evolutie van de eerste asielprocedure vernam dat zijn familie over een geboortecertificaat beschikte*” waarbij hij wijst op zijn “*lage scholingsgraad*” waarmee onvoldoende rekening zou gehouden worden, voert verzoeker echter wederom slechts loutere beweringen aan doch toont niet aan dat een beperkte schoolse opleiding hem belemmerde kennis te hebben van fundamentele gegevens als zijn geboortedatum en of hij al dan niet over documenten beschikt, noch wordt aannemelijk gemaakt dat verzoeker over dergelijke basale zaken niet werd ingelicht door zijn familie. Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij nog een oom heeft in Mogadishu die deze akte voor hem heeft verkregen. Daargelaten dat verzoeker niet eerder melding heeft gemaakt van een oom in Mogadishu, kunnen dergelijke beweringen de authenticiteit van dit stuk evenmin garanderen te meer nu verzoeker niet toelicht hoe zijn oom als Badjuni naar Mogadishu zou kunnen gaan en er verblijven.

3.1.2. Indien verzoeker een “*Citizenship confirmation*”, opgesteld door de “*Banadir Regional Court*” te Mogadishu voorlegt, dan dient hij aan te tonen dat een dergelijke instantie bestaat en de werkzaamheden en betrouwbaarheid er van toelichten. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat er in Somalië een “*Banadir Regional Court*” bestaat. De bewering dat een grondig onderzoek werd verricht naar verzoeker is niet af te leiden uit het document dat werd opgesteld op vraag van verzoekers oom en louter op de eenzijdige verklaringen van twee getuigen steunt, die verzoeker overigens onbekend zijn. Aldus kan verzoeker bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent dat er mag van uit worden gegaan dat het een waarachtig stuk betreft, daar ook dit stuk klaarblijkelijk frauduleus voorkomt en als gefabriceerd met oog op onderhavige procedure.

3.2. Ten slotte dient te worden benadrukt dat documenten hoe dan ook enkel dienstig zijn ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen en een overtuigend asielrelaas. Dit is in casu geenszins het geval nu in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag kwam vast te staan dat verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst geenszins kunnen overtuigen gelet op zijn manifeste onwetendheid inzake zijn beweerd land van herkomst en eigen leefwereld, de Somalische gemeenschap en taal. Het louter aanbrenge van documenten is onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen, temeer wanneer deze klaarblijkelijk frauduleus voorkomen nu ze werden opgemaakt voor onderhavige procedure en de waarachtigheid en bewijswaarde ervan niet nuttig worden toegelicht. Verzoekers handelwijze komt voor als misbruik van procedure.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker argumenteert dat *“Uit de landeninformatie waarover de Commissaris-generaal beschikt blijkt dat de situatie in Somalië nog steeds uiterst gevaarlijk en onrustwekkend is”* benadrukt de Raad dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt van Somalische nationaliteit en afkomst te zijn en derhalve evenmin dat zijn asielaanvraag dient te worden afgewogen ten opzichte van de algemene situatie in Somalië.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK